

SETKÁNÍ S BASKETBALEM

V sobotním zápase proti Hradci se naše hráčky setkaly (některé možná poprvé) s basketbalem. Co si pod tím představit ? Hradec hrál svůj obvyklý styl, který ale krásně ilustruje, z čeho se vlastně basketbal skládá a že to není zas až tak složitá hra (ale musí se to umět). Nejprve obrana - žádné vychytávky a zónové pressinky, ale poctivá, důrazná a soustředěná obrana, která vyvíjí tlak na soupeře. Občas zdvojení, ale to vždycky jen tehdy, když jsme si vlastní hloupostí do něj došli. Dále pak tah dopředu, povětšinou driblinkem a finální přihrávka až pak. Za třetí dobrá střelba, zvláště v situacích, kdy mě někdo brání jen "dálkově" a nakonec dvě-tři nijak složité kombinace, abychom se vzájemně nepletli. To vše podloženo velmi slušnou individuální technikou (srovnajte, kolikrát jsme si kopli do míče my, kolikrát soupeř) a také kondicí. Tedy pět faktorů, nijak nám neznámých. Ovšem .... snad až na kondici nemůžeme nabídnout nic srovnatelného, což není překvapení, ani ostuda, jen holý fakt. Nejvyšší část slézt z toho nepříliš pevného mráčku, na kterém se ještě některé duše houpou ve sladké představě, jak jsme dobří - a zkusit se o něco posunout - nejlépe ve všech uvedených oblastech.

Basketbal jsme hráli jen do stavu 11:11, tedy asi do osmé minuty (vynikající nástup Majdy v útoku, ale i slušná obrana všech), následná série ztrát z kategorie U11 - 0:6 asi za dvacet vteřin jen předznamenávala rozklad, ke kterému jsme utkání přivedli potom (vrcholem poslední čtvrtina 4:33 !!). Jen sem tam dobrý moment (doskoky Katka například, ojedinělá akce Marušky, sem-tam vybojovaný míč), zbytek hra na totální náhodu. Jen těch ztrát při vyhazování z autu (promiňte ?), záseky při pokusech o kombinaci, nezbytné nájezdy "pro čepici", sebevražedné akce typu "sám proti osudu" a tak dále. Nicméně Hradec je soupeř z kategorie extraliga, což je nutné respektovat a pro neděli bude potřeba zopakovat, co nám šlo a vyvarovat se toho, co bylo špatně.

OSK - Hradec 49:98

Krátká 11 - 3/3. Dosedělová 9 - 3/3, Chodilová 6 - 4/4, Ševčíková 6 - 2x3, Fukanová 4 - 4/4, Štursová 5 - 8/3, Polášková 4, Koukalová 2, Poulíčková 2, Plachá 0 - 2/0, Nesvadbová, Pluhařová 0

SETKÁNÍ S REALITOU

Nejprve ocenění soupeře, který si vyhrát za bojovnost a soustředění zasloužil. Ovšem pokud ani tato porážka nedokáže vrátit přebujelé sebevědomí některých našich hráček (a bohužel mnohdy nerealistické představy rodičů) do souladu se skutečností, pak jim (ani nám) není opravdu pomoci. Hráčky

Litomyšle neřešily pozvánky na reprezentační soustředění, neměly na sobě nápisy "Czech Team", nebyly duchem někde ve Skotsku a dost pravděpodobně se vzájemně neblokovaly na Instagramu a nedumaly o tom, s kým můžu a chci hrát a s kým ne. Prostě se snažily hrát, jak nejlépe dovedly. My jsme naproti tomu žili ve výšinách, ze kterých jsme nedokázali dohlédnout ani do toho počmáraného papíru, kde byl recept, jak hráčky v červeném přehrát. Ten recept vycházel ale jen potud, pokud jsme ho byli schopni dodržovat, než některé hráčky začaly jako obyčejně svůj "soukromý zápas" (ať už je to z nezkušenosti - sic! nebo ze snahy o vyšší statistické skóre). Nevěřím, že je pro hráčky, které usilují o start ve výběrovém týmu tak těžké odehrát tu nejjednodušší kombinaci na světě, totiž přihrát vysoké hráčce ze správného úhlu. A že je pro tu vysokovou hráčku tak těžké ukázat, že míč opravdu chci.

Měli jsme jasně výškovou převahu a řekl bych i převahu kvality pod košem, navíc střelba zvenku nám příliš nešla (máme vůbec nějaké střelce ?), což bylo jasné zhruba od poloviny druhé čtvrtky. Neschopnost zorganizovat a provést tu jednoduchou věc, totiž, nechat hrát vysoké, bila do očí. Už dostat míč na útočnou polovinu byl problém pro všechny, kdo se na rozehráce podíleli (neumíme prostě dost dobře driblovat, to je celé) navíc na každou dohodnutou věc spotřebujeme spoustu času (například, že NEMÁ vyhazovat zpod koše vysoká). Výsledek ? - asi tři vyhození z autu přímo soupeři - to se neděje už ani v U10 ! Vražedné ztráty v podobě kroků (ano i troje za čtvrtinu !!), míčů, skákajících po hlavách a přihrávek nikam by porazily i lepší týmy, než jsme my. Vše gradovalo hlavně v poslední čtvrtině, kdy od skóre 44:41 pro nás - 32. minuta jsme PRAKTICKY KAŽDÝ míč ztratili tím nebo oním způsobem. Dobře zahraný závěr "vabank" nám sice dal ještě šanci, ale zvolili jsme špatné zakončení - to se stává a tohle JE "téma" pro kategorii U17. Zato obyčejný driblink, změny směru, přihrávání - to vše už je (nebo by mělo být) dávno probrané a zvládnuté učivo a - bohužel praxe prověřuje úroveň dovedností - v neděli - ale nejen v neděli - inkasujeme s bídou dostatečnou.

Nejsme hotové hráčky, ale základní taktické a herní věci bychom taky mohli mít v hlavách usazený lépe - a pokud nemáme, je na nás, abychom na tréninku vnímali a dokázali uskutečňovat, co se dohodne. Žádný sbor tvrdohlavých sólistů a "bláznů ze stadionu" ještě nikdy nic nevyhrál, leda v tom francouzském filmu.

OSK - Litomyšl 48:51

Štursová 16 - 5/2, Plachá 13 -5/3, Polášková 6, Nesvadbová 5 - 1x3, 2/2, Dosedělová 4 - 2/2, Pouličková 2, Koukalová 2. Krátká, Fukanová, Ševčíková 0.